

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Кривоноса Олексія Остаповича щодо офіційного тлумачення абзацу другого преамбули, статей 41, 55 та 56 Конституції України, частини другої статті 5 Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні", статті 5 Закону України "Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні", статті 318 Цивільного процесуального кодексу України, пункту 2 статті 17 Міжнародної хартії прав людини, статті 9 Постанови Верховної Ради України "Про тлумачення Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні"

м.Київ

3 грудня 1997 року

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Тимченка Івана Артемовича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,
Яценка Станіслава Сергійовича

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Кривоноса Олексія Остаповича.

Заслухавши суддю-доповідача Вознюка Володимира Денисовича та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Громадянин Кривонос О.О. звернувся до Конституційного Суду України з проханням дати офіційне тлумачення абзацу другого преамбули, статей 41, 55 та 56 Конституції України, частини другої статті 5 Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні", статті 5 Закону України "Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні", статті 318 Цивільного процесуального кодексу України, пункту 2 статті 17 Міжнародної хартії прав людини, статті 9 Постанови Верховної Ради України "Про тлумачення Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні".

Необхідність офіційного тлумачення зазначених норм автор звернення обґрунтовує тим, що суди загальної юрисдикції винесли незаконні рішення про часткову виплату грошової компенсації за вилучене нерухоме майно у його батька, якого було реабілітовано.

Кривонос О.О. вважає, що суди загальної юрисдикції неправильно застосували положення частини другої статті 5 Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні", прийнявши рішення про повернення вилученого будинку, не придатного для користування.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень відмовила у відкритті конституційного провадження за конституційним зверненням Кривоноса О.О. на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" - невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. Із матеріалів справи впливає, що рішенням Ніжинського міського суду Чернігівської області від 20 листопада 1995 року Кривоносу О.О. та іншим спадкоємцям першої черги повернуто будинок і відшкодована вартість іншого майна, яке було вилучено у власника Кривоноса О.Є. під час його розкуркулення. Це рішення судами вищих інстанцій було залишено без зміни.

4. Відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод, тобто, якщо органи державної влади неоднаково або неправильно застосовують у своїх рішеннях норми Конституції України.

Матеріали конституційного звернення не свідчать про неоднозначне застосування абзацу другого преамбули, положень статей 41, 56 Конституції України та статті 55 Конституції України у контексті конституційного звернення, частини другої статті 5 Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні", статті 5 Закону України "Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні", статті 318 Цивільного процесуального кодексу України судами України чи іншими органами державної влади. У матеріалах конституційного звернення не наведено і фактів про відмову судових органів у прийнятті скарг Кривоноса О.О. та порушення його конституційних прав і свобод. Тому підстав для відкриття провадження у справі немає.

5. Треба також зауважити, що згідно з частиною другою статті 147 Конституції України Конституційний Суд України дає офіційне тлумачення тільки Конституції України та законів України. Цей перелік є вичерпним. Постанова Верховної Ради України "Про тлумачення Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні" не належить до законів України, тому офіційне тлумачення цього правового акта Верховної Ради України до повноважень Конституційного Суду України не віднесено.

Конституційний Суд України також не наділений правом офіційно тлумачити і міжнародні правові акти, в тому числі і положення Міжнародної хартії прав людини - як міжнародного правового акта.

Отже і з цього питання конституційне провадження у справі не може бути відкрито за невідомістю Конституційному Суду України питань, порушених у зверненні.

6. Що стосується безпосередньо цивільно-правового спору Кривоноса О.О. щодо виплати грошової компенсації за все вилучене у його батька під час розкуркулення рухоме і нерухоме майно, то це питання належить виключно до компетенції судів загальної юрисдикції, які на підставі статті 15 Цивільного процесуального кодексу України повинні вживати передбачених законом заходів до всебічного, повного і об'єктивного з'ясування обставин справи.

Конституційний Суд України не може втручатись у вирішення конкретних справ, що впливають із цивільно-правових відносин, оскільки відповідно до статті 14 Закону України "Про Конституційний Суд України" до його повноважень не належать питання щодо законності актів органів державної влади, в тому числі і судів загальної юрисдикції, якими в даному випадку є рішення цих судів щодо конкретної справи за цивільним позовом Кривоноса О.О. та інших.

На підставі викладеного і керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 45, 50 та 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Кривоноса Олексія Остаповича щодо офіційного тлумачення абзацу другого преамбули, статей 41, 55 та 56 Конституції України, частини другої статті 5 Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні", статті 5 Закону України "Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні", статті 318 Цивільного процесуального кодексу України, пункту 2 статті 17 Міжнародної хартії прав людини, статті 9 Постанови Верховної Ради України "Про тлумачення Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні" на підставі пунктів 2 та 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" - невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України", та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Óõääèà Êîí ñòèòó³éí îãî Ñóäó Óêðàíè º î ñòàòí÷íï ³ íà ì î æå áóòè î ñèàðæåí à.

ÊÎ Í ÑÒÈÒÓÖ²ÉÍ ÈÉ ÑÓÄ ÓÊÐÀ-Í È

ì . Ê è ÿ à
 12 èèñòí î ääà 1997 ðí êó
 ¹ 61-ç
 Ñí ðàâà ¹ 18/1327-97